

Bakos András

A HAJÓ

Vers nélkül fél évig kibírom,
de nem tovább. Ez már a vég.
Estig matatni a papíron:
szavak helyett csak a sötét.

Napokon át halottfehéren,
akár a tengeribeteg
a ringató hajófedélen,
nézni a hamuszín eget.

S ha este lehunyom szemem,
szél éled kinn, a tengeren.
Recseg a kötél és a fa.

Három pokróc takar, de fázom.
Átlyuggatott vitorlavászon
dagad, lobog az éjszaka.

Payer Imre

AZ RT. EGY ALKONYON PESTEN TÚLRA

Az Rt. egy alkonyon Pesten túlra
küldött. Ötösbe váltott Ford Fiesta,
alkonyi, tompa gyomorfeszület.
Egyendizájn ülésen
szemembe ömlött a széjjeleső
külváros. Mintha még az irodában
ülnék. Vagy otthon nézném már a
tévében a határolt, azután szét-
foszló bérház-sikokat? Tegnap? Holnap?
Egy másik alkonyon, reggel vagy délben,
rákövetkező este?
Nem, nem síkálta arcom nedves
szél. Ólmos lépteket lábizmaid